

HARLAN
COBEN
Ο ΞΕΝΟΣ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΚΟΡΤΩ

Ο ξένος δεν διέλυσε τον κόσμο του Άνταμ μονομιás. Αυτό θα έλεγε αργότερα στον εαυτό του ο Άνταμ Πράις, αλλά ήταν ψέμα. Ο Άνταμ, κατά κάποιον τρόπο, είχε καταλάβει αμέσως, απ' την πρώτη κιόλας πρόταση, ότι η ζωή που γνώριζε ως τότε, η ζωή ενός ευτυχισμένου κατοίκου των προαστίων, συζύγου και πατέρα δύο παιδιών, είχε χαθεί μια για πάντα. Ήταν καταρχήν απλή ως πρόταση, μα υπήρχε κάτι στον τόνο της εκφοράς, κάτι που μαρτυρούσε γνώση, ίσως ακόμα και ενδιαφέρον, που έδωσε στον Άνταμ να καταλάβει πως τίποτε δεν θα ήταν ξανά όπως πριν.

«Δεν ήσουν υποχρεωμένος να μείνεις μαζί της» είπε ο ξένος.

Βρίσκονταν στην αίθουσα συγκεντρώσεων της Αμερικανικής Λεγεώνας στο Σίνταρφιλντ του Νιου Τζέρσι. Το Σίνταρφιλντ ήταν μια κωμόπολη γεμάτη από εύπορους διαχειριστές αντισταθμιστικών κεφαλαίων, τραπεζίτες, και διάφορους άλλους κυρίαρχους του οικονομικού σύμπαντος. Είχαν τη συνήθεια να πίνουν τις μπίρες τους στην αίθουσα συγκεντρώσεων της Αμερικανικής Λεγεώνας, επειδή πρόσφερε ένα περιβάλλον αναπαυτικής έκλυσης, ενώ παράλληλα ήταν ένας τρόπος να παριστάνουν πως ήταν κι αυτοί κομμάτι απ' το άλας της γης, καλά παιδιά και δουλευταράδικα, βγαλμένα, θαρρείς, από διαφήμιση ημιφορτηγών, ενώ στην πραγματικότητα δεν είχαν καμία σχέση με όλο αυτό.

Ο Άνταμ στεκόταν στο μπαρ, η μπάρα του οποίου πάντα κολλούσε από τα ποτά. Πίσω του βρισκόταν ένας στόχος για

βελάκια. Φωτεινές επιγραφές νέον διαφήμιζαν την μπίρα Miller Lite, αλλά ο Άνταμ κρατούσε ένα μπουκάλι Budweiser στο δεξί του χέρι. Γύρισε προς το μέρος του άντρα που τον είχε μόλις πλευρίσει και, μολονότι ήξερε ήδη την απάντηση, τον ρώτησε:

«Σ' εμένα μιλάτε;».

Ο τύπος ήταν νεότερος απ' ό,τι οι περισσότεροι πατεράδες της περιοχής, πιο αδύνατος, ισχνός σχεδόν, με μεγάλα, διαπεραστικά γαλάζια μάτια. Τα χέρια του ήταν λευκά και λεπτά σαν καλάμια, ενώ ένα κομμάτι από τατουάζ ξεπροβάλλε κάτω απ' το ένα μανίκι του κοντομάνικου πουκάμισού του. Φορούσε καπελάκι του μπέιζμπολ. Δεν ήταν ακριβώς χίπστερ, αλλά είχε το ύφος του ξερόλα, σαν να ήταν ο διαχειριστής κάποιας εταιρείας τεχνικής υποστήριξης που δεν τον έβλεπε ποτέ ο ήλιος.

Τα διαπεραστικά γαλάζια μάτια κράτησαν το βλέμμα του Άνταμ με μια σοβαρότητα που τον έκανε να θέλει ν' αποστρέψει το κεφάλι.

«Σου είπε ότι ήταν έγκυος, έτσι δεν είναι;»

Ο Άνταμ ένιωσε το χέρι του να σφίγγεται γύρω απ' το μπουκάλι.

«Γι' αυτό έμεινες. Η Κορίν σου είπε ότι ήταν έγκυος».

Ήταν εκείνη ακριβώς τη στιγμή που ο Άνταμ ένιωσε σαν να άλλαζε θέση μέσα στο στήθος του ένας διακόπτης, σαν κάποιος να είχε μόλις ενεργοποιήσει τον κόκκινο χρονομετρητή μιας κινηματογραφικού τύπου βόμβας κι αυτή είχε αρχίσει την αντίστροφη μέτρηση. Τικ τακ, τικ τακ.

«Γνωριζόμαστε;» ρώτησε τον ξένο.

«Σου είπε ότι ήταν έγκυος» συνέχισε εκείνος. «Η Κορίν, θέλω να πω. Σου είπε ότι ήταν έγκυος κι έπειτα απέβαλε».

Η Αμερικανική Λεγεώνα ήταν γεμάτη από ντόπιους μπαμπάδες που φορούσαν αυτά τα άσπρα μπλουζάκια του μπέιζμπολ με το τρουά καρ μανίκι και είτε χαχόλικες βερμούδες με πλαϊνές τσέπες είτε τελείως άκωλα μπαμπαδίστικα τζιν. Πολλοί φορούσαν επίσης καπελάκια του μπέιζμπολ. Εκείνο το βράδυ θα γι-

νόταν η επιλογή των μελών της ομάδας λακρός αγοριών τετάρτης, πέμπτης και έκτης τάξης. Αν ήθελε κανείς να δει από κοντά τύπους ηγετικού αρσενικού στο φυσικό τους περιβάλλον, έπρεπε να δει πατεράδες να ανακατεύονται στη διαδικασία επιλογής ομάδων των γιων τους. Θα έπρεπε να 'χει και συνεργείο με κάμερες απ' το Discovery Channel.

«Και ένιωσες αναγκασμένος να μείνεις, καλά δεν λέω;» ρώτησε ο τύπος.

«Δεν ξέρω ποιος είσαι και πού σκατά με βρήκες—»

«Σου είπε ψέματα, Άνταμ». Ο νεότερος άντρας μιλούσε με τέτοια βεβαιότητα, σαν να μην ήταν μόνο απολύτως σίγουρος γι' αυτό που έλεγε, μα λες και κατά βάθος τον ενδιέφερε ειλικρινά το καλό του Άνταμ. «Η Κορίν τα 'βγαλε όλα απ' το μυαλό της. Δεν ήταν έγκυος στ' αλήθεια».

Οι λέξεις συνέχιζαν να βρίσκουν τον Άνταμ σαν γροθιές, ζαλίζοντάς τον, κάμπτοντας τις αντιστάσεις του, αφήνοντάς τον ταραγμένο και σαστισμένο και έτοιμο για τάιμ άουτ όπως στο ρινγκ, οκτώ δευτερόλεπτα για να συνέλθει. Ήθελε να ανταποδώσει τα χτυπήματα, να αρπάξει απ' το πουκάμισο τον τύπο που τολμούσε να προσβάλλει έτσι τη γυναίκα του και να τον πετάξει στην άλλη άκρη. Αλλά δεν το έκανε για δύο λόγους:

Ο πρώτος ήταν αυτή η σαστιμάρα του μποξέρ που τις τρώει και νιώθει τα αποθέματα της αντίστασής του να εξαντλούνται.

Και ο δεύτερος: Κάτι στον τόνο της φωνής του τύπου, στην αυτοπεποίθηση με την οποία μιλούσε, κάτι σ' αυτή την αναθεματισμένη σιγουριά του έκαναν τον Άνταμ να σκεφτεί πως ίσως θα ήταν πιο έξυπνο να τον αφήσει να συνεχίσει.

«Ποιος είσαι;» ρώτησε ο Άνταμ.

«Έχει σημασία;»

«Έχει, ναι».

«Είμαι ο ξένος» απάντησε εκείνος. «Ο άγνωστος που ξέρει κάτι σημαντικό. Σου είπε ψέματα, Άνταμ. Η Κορίν σου είπε

ψέματα. Δεν ήταν καν έγκυος. Ήταν όλο κόλλπο, για να γυρίσεις σ' αυτήν».

Ο Άνταμ έγνεψε αρνητικά. Το κεφάλι του γύριζε, μα προσπαθούσε να μείνει ψύχραιμος, λογικός.

«Αφού είδα το τεστ εγκυμοσύνης».

«Ψεύτικο κι αυτό».

«Είδα τον υπέρηχο».

«Κι αυτός ψεύτικος». Σήκωσε το χέρι προτού ο Άνταμ προλάβει να απαντήσει. «Όπως και η κοιλιά της. Ή, μάλλον, οι κοιλιές. Γιατί από τη στιγμή που άρχισε να της φαίνεται, η Κορίν δεν σε άφηνε να τη δεις γυμνή, έτσι δεν είναι; Τι έκανε, αλήθεια, έλεγε τάχα ότι την έπιανε ναυτία το βράδυ για να μην κάνετε σεξ; Αυτό συμβαίνει τις περισσότερες φορές. Έτσι ώστε, όταν συμβεί η αποβολή, να θυμάσαι την όλη διαδικασία και να συνειδητοποιείς πως ήταν εξ αρχής μια δύσκολη εγκυμοσύνη».

Μια βροντερή φωνή ακούστηκε απ' την άλλη άκρη της αίθουσας να λέει:

«Έλα, παιδιά, πάρτε από μια κρύα μπίρα για να ξεκινάμε σιγά σιγά».

Η φωνή ανήκε στον Τριπ Έβανς, τον πρόεδρο του ομίλου λακρός, ένα πρώην διευθυντικό στέλεχος διαφημιστικής ως τύπος, καθ' όλα συμπαθής. Οι υπόλοιποι πατεράδες άρχισαν να παίρνουν από μια όρθια στοίβα πτυσσόμενες μεταλλικές καρέκλες, σαν αυτές στις αίθουσες συναυλιών του σχολείου, και να τις τοποθετούν σε κυκλική διάταξη. Ο Τριπ Έβανς κοίταξε προς το μέρος του Άνταμ και, βλέποντάς τον πανιασμένο, συνοφρυώθηκε με ενδιαφέρον. Ο Άνταμ τού έκανε ένα νεύμα πως δεν είχε τίποτα και γύρισε πάλι προς το μέρος του ξένου.

«Ποιος στο διάολο είσαι;»

«Μπορείς να πεις ότι είμαι ο σωτήρας σου. Ή ένας φίλος που μόλις βγήκε απ' τη φυλακή».

«Μαλακίες».

Κάθε συζήτηση λίγο πολύ είχε κοπεί. Τώρα όλοι μιλούσαν

σιγανά και το τρίξιμο των καθισμάτων αντηχούσε στην αίθουσα. Οι πατεράδες είχαν πάρει την ετοιμοπόλεμη έκφραση που απαιτούσε η κατάσταση. Ο Άνταμ δεν το άντεχε με τίποτα όλο αυτό. Δεν έπρεπε καν να βρίσκεται εδώ· αυτή ήταν δουλειά της Κορίν. Εκείνη ήταν η ταμιάς του ομίλου λακρός, αλλά το σχολείο όπου δούλευε είχε αλλάξει το πρόγραμμα του συνεδρίου παιδαγωγών στο Ατλάντικ Σίτι και, μολονότι επρόκειτο για τη σπουδαιότερη μέρα της χρονιάς για τις ομάδες λακρός του Σίνταρφιλντ –στην ουσία, αυτή η διαδικασία ήταν που είχε κάνει την Κορίν να αναμειχθεί τόσο ενεργά–, ο Άνταμ είχε αναγκαστεί να έρθει για λογαριασμό της.

«Θα 'πρεπε να μου πεις κι ευχαριστώ» είπε ο τύπος.

«Τι λες τώρα;»

Για πρώτη φορά, ο νεαρός άντρας χαμογέλασε. Το χαμόγελό του, πρόσεξε ο Άνταμ, ήταν καλοσυνάτο· έτσι θα χαμογελούσε ένας θεραπευτής, κάποιος που θέλει απλώς να κάνει το σωστό.

«Τώρα είσαι ελεύθερος» είπε ο ξένος.

«Λες ψέματα».

«Αφού καταλαβαίνεις ότι λέω την αλήθεια, έτσι δεν είναι, Άνταμ;»

Απ' την άλλη άκρη της αίθουσας, ακούστηκε η φωνή του Τριπ Έβανς:

«Άνταμ;»

Γυρίζοντας προς το μέρος του προέδρου, παρατήρησε ότι πλέον ήταν όλοι καθισμένοι εκτός απ' τον ίδιο και τον ξένο.

«Πρέπει να φύγω τώρα» ψιθύρισε εκείνος. «Μα αν θέλεις στ' αλήθεια αποδείξεις, τσέκαρε τη βίζα σου. Συγκεκριμένα, μια χρέωση στο Novelty Funsy».

«Μισό λεπτό...»

«Και κάτι τελευταίο». Ο τύπος έγειρε προς το μέρος του. «Αν ήμουν στη θέση σου, θα έκανα και μια εξέταση DNA στα αγόρια».

Τιχ ταχ, τιχ ταχ.... Μπαμ.

«Τι πράμα;»

«Δεν έχω αποδείξεις γι' αυτό, αλλά όταν μια γυναίκα είναι διατεθειμένη να πει ένα τέτοιο ψέμα, βασικά είναι πολύ πιθανό να μην είναι το μοναδικό».

Κι έπειτα, με τον Άνταμ εκ νέου παραζαλισμένο απ' αυτή την τελευταία κατηγορία, ο ξένος έφυγε βιαστικά.

ΚΙ ΑΝ ΟΛΑ ΟΣΑ ΣΟΥ ΕΛΕΓΑΝ ΟΙ ΓΥΡΩ ΣΟΥ ΗΤΑΝ ΨΕΜΜΑΤΑ;

Ο Ξένος εμφανίζεται από το πουθενά, ίσως σε ένα μπαρ ή στο πάρκινγκ ή στο σουπερμάρκετ. Δεν ξέρεις την ταυτότητά του ούτε τα κίνητρά του. Οι πληροφορίες του όμως είναι απολύτως βάσιμες. Σου ψιθυρίζει λίγα λόγια στ' αυτί και εξαφανίζεται, ο κόσμος σου όμως γίνεται κομμάτια...

Ο Άνταμ Πράις έχει πολλά να χάσει: έναν άνετο γάμο με μια όμορφη γυναίκα, δύο υπέροχα παιδιά και όλα τα απαραίτητα χαρακτηριστικά του Αμερικάνικου Ονείρου – μεγάλο σπίτι, καλή δουλειά.

Τότε εμφανίζεται ο Ξένος και το συγκλονιστικό μυστικό που του αποκαλύπτει για τη γυναίκα του διαλύει για πάντα την ψευδαίσθηση της τέλει αυτής ζωής... Όμως ο Άνταμ θα κληθεί να αναμετρηθεί με κάτι πολύ μεγαλύτερο από τη συζυγική προδοσία για να σώσει κάτι πολύ περισσότερο από την οικογενειακή του ευτυχία – την ίδια του τη ζωή.

**ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ-ΘΡΥΛΟ ΜΕ ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΞΕΠΕΡΝΟΥΝ
ΤΑ 60.000.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ**

Έξυπνη χρήση της τεχνολογίας, πειστικοί χαρακτήρες και δυνατά συναισθήματα θα σας παρασύρουν ως την έντονη και δραματική κατάληξη. Εξαιρετικό βιβλίο από έναν συγγραφέα παγκόσμιας κλάσης.

Sunday Mirror

Ένα μυθιστόρημα συνωμοσίας, μυστικών και εκβιασμού, γεμάτο ανατροπές.

Daily Express

ISBN 978-618-03-0654-5

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 80654